17/01/2024

Η εορτή του Αγίου Αντωνίου στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Την εορτή του Αγίου Αντωνίου εόρτασαν οι δύο ομώνυμοι Ιεροί Ναοί της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας στο Αγρίνιο και στα Φραγκουλέικα.

Αναφερόμενος στο επικείμενο νομοσχέδιο για το γάμο των ομοφύλων και της τεκνοθεσίας από τον Ιερό Ναό Αγίου Αντωνίου στο Αγρίνιο, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, μεταξύ άλλων, τόνισε: *«Σας παρακαλώ να έχετε εμπιστοσύνη στην Εκκλησία μας, στον Αρχιεπίσκοπό και στους Μητροπολίτες της. Η Ιερά Σύνοδος, όταν εκφραστεί συνοδικά, θα εκφράσει τη συνείδηση του χριστεπωνύμου πληρώματός της και θα δώσει μία ιστορικής σημασίας απάντηση σε όσους, με αυτόν τον νομοθετικό τρόπο, θα λάβουν αποφάσεις, οι οποίες θα ανατρέψουν ήθη, παραδόσεις, αξίες αιώνων και ίσως θα*

θέσουν και την τελευταία ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια του ιερού θεσμού της οικογένειας.»

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, την παραμονή της εορτής, επισκέφθηκε τα Φραγκουλέικα και χοροστάτησε στην ακολουθία του Εσπερινού στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Αντωνίου.

Κατά το κήρυγμά του ανέλυσε το πρώτο από τα στιχηρά προσόμοια της ακολουθίας: «Ὁ φωτισθεὶς ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτῖσιν, ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρως ἀνέφλεξε, καὶ τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσεν, αὐτὸ ποθῆσαι, τὸ τῆς ἀγάπης ὄντως ἀκρότατον, τότε κατεφρόνησας, σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ ἔξω κόσμου γεγένησαι, πολλῇ ἀσκήσει, καὶ ἡσυχίᾳ τούτῳ ἐνούμενος· ὅθεν ἐπλήσθης, ὡς ἐζήτησας, τῶν ἐκεῖθεν καλῶν καὶ ἀνέλαμψας, ὡς Ἀστὴρ καταυγάζων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ἀντώνιε».

Τόνισε, ότι ο Άγιος Αντώνιος ήταν ένας πνευματοφόρος άνθρωπος, ο οποίος δέχθηκε την χάρη του Παναγίου Πνεύματος και έγινε κατοικητήριο του Παρακλήτου. «Αν αποκόψουμε την χάρη του Αγίου Πνεύματος από έναν ασκητή, τότε αυτός δεν μπορεί να ονομαστεί όσιος και άγιος. Και σε άλλα θρησκεύματα υπάρχουν άνθρωποι που ακολουθούν πιστά ακραίους τρόπους σωματικής άσκησης. Αυτό, όμως, που διαφοροποιεί έναν άλλο ασκητή από έναν χριστιανό ασκητή, είναι, ότι ο τελευταίος δέχεται πρώτα τη χάρη του Παναγίου Πνεύματος, η οποία τον αξιώνει να ακολουθήσει τον δρόμο που τον οδηγεί στην σωτηρία και την ένωση με τον Άγιο Θεό».

Στη συνέχεια, ανέφερε ότι αφού ο Άγιος Αντώνιος κατέστη κατοικητήριο του Παρακλήτου ανέφλεξε την καρδιά του ο θείος έρωτας. Μέσα στην ψυχή, τον νου και την καρδιά του υπήρχε μια και μόνο επιθυμία· να ενωθεί με τον Θεό, να γίνει κοινωνός θείας φύσεως. Και αφού έγινε κοινωνός θείας φύσεως, πόθησε «τὸ τῆς ἀγάπης ἀκρότατον».

«Ο άνθρωπος είναι πλασμένος να αγαπά τον Θεό και να κινείται διαρκώς προς Αυτόν. Τί εμποδίζει αυτή την κίνηση και αλλοιώνει αυτή την κατάσταση; Η αμαρτία. Ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο για να κατοικεί αιωνίως μέσα στον παράδεισο. Να μην υπάρχει καμία απόσταση μεταξύ ανθρώπου και Θεού, να μην υπάρχει κανένα εμπόδιο στο να κινείται ο άνθρωπος προς τον Θεό. Ο Άγιος Αντώνιος διακρίθηκε για το ακρότατο της αγάπης του. Αυτό είναι το κίνητρο, που τον οδήγησε στη μεγάλη του απόφαση να εγκαταλείψει τα εγκόσμια και να κατοικήσει στην έρημο», ανέφερε ο Σεβασμιώτατος και συνέχισε λέγοντας, ότι, όπως σημειώνει και ο ιερός Υμνογράφος, όταν ο Άγιος βίωσε «τὸ τῆς ἀγάπης ἀκρότατον», κατεφρόνησε «σαρκὸς καὶ αἵματος», δηλαδή κατεφρόνησε τις επιθυμίες του κόσμου τούτου.

«Βλέπετε, αγαπητοί μου αδελφοί, πως στη ζωή του Αγίου τα πάντα εξελίσσονται αργά, σταδιακά και κλιμακούμενα. Πρώτα γίνεται κατοικητήριο του Παναγίου Πνεύματος. Στη συνέχεια φλέγεται η ψυχή του από τον θείο έρωτα, έπειτα θεμελιώνει στην αγάπη του Θεού την απόφασή του να γίνει ασκητής και ύστερα καταφρονεί σάρκα και αίμα. Αν δεν ακολουθήσεις αυτήν την πορεία, τότε, ίσως εγκλωβιστείς σε έναν τρόπο ζωής που στο τέλος μπορεί να αποδειχτεί επιζήμιος ή ακόμα και αφορμή απώλειας».

Στη συνέχεια ανέλυσε την απόφαση του Αγίου να γίνει ασκητής, να εξέλθει του κόσμου και να φύγει στην έρημο, όπου έζησε την υπέρτατη άσκηση, την ολοκληρωτική αφιέρωση στο Θεό και έγινε ο καθηγητής της ερήμου. Έζησε μόνος, αλλά όχι απομονωμένος. Έζησε με την παρουσία του Θεού και αντιμετώπισε με ταπείνωση την αβυσσαλέα επίθεση του διαβόλου. Η ησυχία για τον Άγιο Αντώνιο είναι η απουσία της αμαρτίας, η απουσία οποιασδήποτε άλλης μέριμνας και η παρουσία μόνο του Θεού. Μέσα στην ησυχία ο Άγιος δίδεται ολοκληρωτικά στην εμπειρία της προσευχής. Δεν προσεύχεται μόνο για τον εαυτό του, αλλά για όλους τους ανθρώπους, οι οποίοι τον αναζητούν στην έρημο για να τον συναντήσουν και γίνεται πρεσβευτής όλων.

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του, ευχήθηκε «να προσπαθούμε να έχουμε στην καρδιά μας τέτοια αγάπη για τον Θεό που ίσως κάποτε να μας οδηγήσει στην εμπειρία του θείου έρωτος. Και όταν συμβεί αυτό, τότε το Πανάγιο Πνεύμα θα κατοικήσει μέσα μας και θα μας οδηγήσει να ενωθούμε με το Θεό και ταυτόχρονα να αισθανόμαστε ενωμένοι και με όλους τους ανθρώπους, καταργώντας ό,τι μας χωρίζει από εκείνους, που δεν είναι άλλο από την αμαρτία».

Το πρωί της Τετάρτης 17ης Ιανουαρίου, ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Αντωνίου Αγρινίου. Τον θείο λόγο κήρυξε ο Ιεροκήρυξ της Ιεράς Μητροπόλεως, Αρχιμανδρίτης Λαυρέντιος Καρανάσιος.

Κατά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε Αναγνώστες δύο ευλαβείς νέους της Ενορίας, τον Φώτη Κατσιμάρδο, απόφοιτο Λυκείου και τον Σωτήρη Παναγιωτόπουλο, μαθητή Γυμνασίου, υιό του Προϊσταμένου του Ναού, Πρωτοπρ. Λεωνίδα Παναγιωτόπουλου.

Ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός ευχαρίστησε τους ιερείς του Ναού, το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, τους εκπροσώπους των Δημοτικών και Στρατιωτικών Αρχών, τον π. Λαυρέντιο Καρανάσιο για τον λόγο οικοδομής και διδαχής και ευχήθηκε να ακολουθήσουμε όλοι την οδό της αγάπης του Αγίου Αντωνίου.

Στη συνέχεια ανέφερε τα εξής: *«Γνωρίζετε, ότι αυτές τις ημέρες γίνεται ένας πολύ έντονος διάλογος γύρω από το επικείμενο νομοσχέδιο που η Κυβέρνηση θα καταθέσει προς ψήφιση στη Βουλή, για να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις του γάμου και της τεκνοθεσίας των ομοφύλων ζευγαριών.*

Η άποψη της Εκκλησίας, αγαπητοί μου αδελφοί, θέλω να ξέρετε, ότι είναι αδιαπραγμάτευτη και αμετακίνητη. Μετέχω εφέτος των εργασιών της Διαρκούς Ιεράς Συνοδού και επανειλημμένως, τόσο ο Αρχιεπίσκοπός μας, όσο και όλα τα μέλη της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου έχουμε εκφράσει την απόλυτη αντίθεσή μας σε αυτό το νομοσχέδιο. Όταν έρθει προς διαβούλευση και δούμε το κείμενο, τότε, όπως ο Αρχιεπίσκοπός μας επανειλημμένως έχει τονίσει, θα συγκληθεί η Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος για να το επεξεργαστεί και να καταθέσει την επίσημη θέση της.

Η Εκκλησία, όπως όλοι γνωρίζετε, δεν νομοθετεί. Η Εκκλησία σηκώνει τον σταυρό της ποιμαντικής μέριμνας για όλους τους ανθρώπους. Και αυτός ο σταυρός είναι οι ποιμαντικές αποφάσεις που θα πρέπει να λάβουμε στη συνέχεια για να θεραπεύσουμε κάθε παθογένεια, που αυτό το νομοσχέδιο θα προκαλέσει στην ελληνική κοινωνία.

Θα είναι αυτή η σταυρική πορεία άλλη μια ιστορική πρόκληση για την Εκκλησία. Θα πρέπει πάλι ως μητέρα να σκύψει πάνω στους ανθρώπους, να τους αγκαλιάσει στοργικά και να διαχειριστεί πολύ δύσκολες και πρωτόγνωρες καταστάσεις.

Σας παρακαλώ να έχετε εμπιστοσύνη στην Εκκλησία μας, στον Αρχιεπίσκοπό και στους Μητροπολίτες της. Η Ιερά Σύνοδος, όταν εκφραστεί συνοδικά, θα εκφράσει τη συνείδηση του χριστεπωνύμου πληρώματός της και θα δώσει μία ιστορικής σημασίας απάντηση σε όσους, με αυτόν τον νομοθετικό τρόπο, θα λάβουν αποφάσεις, οι οποίες θα ανατρέψουν ήθη, παραδόσεις, αξίες αιώνων και ίσως θα θέσουν και την τελευταία ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια του ιερού θεσμού της οικογένειας.

Όμως, εμείς θα συνεχίσουμε να είμαστε το φως του κόσμου και το άλας της γης. Η Εκκλησία θα συνεχίσει να στηρίζει τις οικογένειες, να κάνει ποιμαντική μελλονύμφων και νεονύμφων, θα συνεχίσει να κατηχεί τα παιδιά μας, να λειτουργεί τις κατασκηνώσεις, τα κατηχητικά σχολεία, τους κύκλους μελέτης Αγίας Γραφής. Μόνο εκεί θα ακούγεται ο Λόγος του Θεού, θα διδάσκεται η αλήθεια της πίστεως και θα διασώζονται οι παραδόσεις, τα ήθη και τα έθιμά μας».

Μεταξύ των εκκλησιασθέντων ήταν Αντιδήμαρχοι του Δήμου Αγρινίου, ο Διοικητής της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Αγρινίου, οι Διευθυντές και αντιπροσωπείες μαθητών των Σχολείων της Ενορίας, εκπρόσωποι τοπικών αρχών και πλήθος πιστών.

Μετά την Θεία Λειτουργία ο Σεβασμιώτατος επισκέφθηκε το 7ο Γυμνάσιο Αγρινίου, ανταποκρινόμενος στην πρόσκληση της Διευθύντριας κ. Θεοδώρας Μαργάρα για να τελέσει την Ακολουθία του Αγιασμού, με αφορμή την μετεγκατάσταση του Σχολείου στο νέο σχολικό συγκρότημα.

Μιλώντας στα παιδιά με πατρικό και καρδιακό λόγο, τόνισε ότι αυτά θα δώσουν ζωή στο καινούργιο αυτό πανέμορφο και υπερσύγχρονο κτίριο και υπογράμμισε, ότι είναι πολύ σημαντικό να δίνεις ζωή σε κάτι, αλλά είναι πιο σημαντικό να ξέρεις από Ποιον να πάρεις ζωή, γιατί αν δεν λάβεις ζωή δεν μπορείς και να προσφέρεις.

Ο Σεβασμιώτατος προσέφερε στο Σχολείο εικόνες του Χριστού ως Καλού Ποιμένα για να τοποθετηθούν στις αίθουσες και εξήγησε στους μαθητές, γιατί επέλεξε αυτόν τον εικονογραφικό τύπο του Χριστού και μίλησε για τα χαρακτηριστικά του Καλού Ποιμένα.

Προέτρεψε τους μαθητές και τις μαθήτριες να θυμούνται, ότι αποτελούν μέλη μιας ποίμνης που έχει έναν Καλό Ποιμένα, τον Χριστό, ο Οποίος μας γνωρίζει κατ' όνομα, προπορεύεται και εμείς Τον ακολουθούμε και είναι έτοιμος να θυσιαστεί για εμάς. Και όταν εμείς φύγουμε από την ποίμνη, με τις λανθασμένες επιλογές μας, Εκείνος μας αναζητά, μας βρίσκει, μας μεταφέρει στο ώμο Του, σηκώνει το βάρος των αμαρτιών μας και μας επιστρέφει στην Εκκλησία.

Περισσότερες φωτογραφίες:

Θεια λειτουργια